

AKCES (2) *sb m*

Zawsze: accefs-.

a oraz e jasne.

pl N akcesy (1). ◇ D akcesóm (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

praw. Jeden ze sposobów uzyskania beneficium kościelnego z pominięciem zasad ogólnie obowiązujących; accessus JanStat 203 (2) : áby przełożeni kościelni [...] mieli zobopólnie z ítolicą Apoštołlką fześć Miešięcy wolnych: w których żadné íákiekolwiek referwácie/ żadné áccefsy/ y regrefsy/ y coádiutorie/ y iné przekázy z Dworu Rzymfkiego/ w prowiziach y podawaniu ich nie mogli przekázowác/ áni fie im przeciwić. SarnStat 193, 193.

DM